

1. Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym

z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 2259)

Tekst jednolity z dnia 14 czerwca 2018 r. (Dz.U. 2018, poz. 1182)

(zm.: Dz.U. 2018, poz. 1089, poz. 1669, poz. 1735, poz. 2024, poz. 2243, poz. 2270)

Spis treści

	Art.
Rozdział 1. Przepisy ogólne	1–6
Rozdział 2. Wykonywanie praw z akcji	7–18
Rozdział 3. Wymogi dla kandydatów na członków organów nadzorczych oraz organów zarządzających	19–23a
Rozdział 4. Rada do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych	24–30
Rozdział 5. Wykonywanie praw z akcji w spółkach o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa	31–33
Rozdział 5a. Fundusz Inwestycji Kapitałowych	33a–33c
Rozdział 6. Zarządzanie mieniem Skarbu Państwa innym niż akcje	34–37
Rozdział 7. Nadzór nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych	38–41
Rozdział 8. Ewidencja mienia Skarbu Państwa	42–44
Rozdział 9. Przepis karny	45
Rozdział 10. Przepis końcowy	46

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres przedmiotowy]

Ustawa określa zasady zarządzania mieniem państwowym, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych.

Spis treści

	Nb
1. Zakres	1
2. Rys historyczny	2
3. Kluczowe zmiany wprowadzone ZasZarzMieniemPU	3
4. Nowelizacja ZasZarzMieniemPU z 2019 r.	4
5. Funkcjonowanie państwa w gospodarce	5

- 1 1. Zakres.** Przepisy ZasZarzMieniemPU regulują różne aspekty dotyczące zarządzania mieniem państwowym. Koncentrują się jednak na uporządkowaniu relacji prawnych Państwa z państwowymi osobami prawnymi. Zawierają definicję państwowej osoby prawnej (art. 3 ZasZarzMieniemPU), regulują zasady wykonywania uprawnień z akcji i zbywania akcji przysługujących Skarbowi Państwa i państwowym osobom prawnym, zasady nadzoru właścicielskiego wykonywanego przez organy Państwa, wymogi dla kandydatów na członków organów nadzorczych oraz organów zarządzających, jak też nadzór nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych. Natomiast przepisy ZasZarzMieniemPU jedynie w niewielkim stopniu regulują zasady działalności Skarbu Państwa. Największe znaczenie ma art. 6 ZasZarzMieniemPU, pozostałe przepisy koncentrują się jedynie na wybranych aspektach tej działalności (art. 4–5a, 35–37, 42–44 ZasZarzMieniemPU).
- 2 2. Rys historyczny.** W okresie międzywojennym działalność Państwa w sferze obrotu cywilnoprawnego była regulowana głównie w drodze ustaw szczegółowych. Bardziej ogólne znaczenie miała ustawa z 31.7.1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 65, poz. 390 ze zm.), następnie w wersji ustalonej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z 9.12.1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 107, poz. 967 ze zm.). Ten akt prawny pełnił funkcje wykraczające poza jego treść, był pomocniczo wykorzystywany w praktyce orzeczniczej dla oceny różnych zagadnień związanych ze stosowaniem przepisów dotyczących działalności Państwa w sferze obrotu cywilnoprawnego. Okres PRL charakteryzuje się znaczną ilością aktów prawnych dotyczących działalności Państwa w gospodarce, co stanowi konsekwencję przyjętego ustroju społeczno-gospodarczego. Funkcjonują liczne szczegółowe regulacje dotyczące przedsiębiorstw państwowych i jednostek gospodarki uspołecznionej,

funkcje organizacyjne pełnią przepisy dotyczące arbitrażu gospodarczego [dekret z 5.8.1949 r. o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym (t.j. Dz.U. z 1961 r. poz. 195), następnie ustawa z 23.10.1975 r. o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym (Dz.U. Nr 34, poz. 183 ze zm.)]. Poza kwestiami dotyczącymi odpowiedzialności deliktowej, działalność Państwa w sferze obrotu cywilnoprawnego realizowała się głównie w ramach obrotu uspołecznionego, stąd też nie pojawiła się potrzeba uchwalenia ustawy dotyczącej pozostałych aspektów cywilnoprawnej działalności Państwa. Potrzeba ta ujawniła się dopiero po transformacji ustrojowej z przełomu lat 80. i 90. XX w. Nałożyło się na nią wiele czynników, z których najważniejsze to: wypracowanie nowej-starej koncepcji działalności Państwa w sferze *dominium*, usamodzielnienie państwowych osób prawnych na płaszczyźnie organizacyjnej i majątkowej oraz związana z tym konieczność ukształtowania na nowo relacji prawnych łączących Państwo i państwowe osoby prawne, pojawienie się szeregu nowych form prawnych państwowych osób prawnych przez co niemożliwe stało się regulowanie ich działalności wyłącznie na podstawie ustaw szczegółowych. Prace nad odpowiednią ustawą trwały całą pierwszą połowę lat 90. ubiegłego wieku (szeroko przedstawia je: *N. Gajl*, Skarb Państwa, Warszawa 1996, s. 189–209). Ścierały się ze sobą różne koncepcje, jedną z kwestii spornych był już sam zakres ustawy. Początkowo przyjmowano, że specjalna ustawa powinna całościowo regulować wszelkie aspekty działalności Państwa w sferze *dominium* (cywilnoprawne zasady osobowości prawnej Państwa, zasady działania Skarbu Państwa, w tym zwłaszcza dotyczące reprezentacji, stosunek do mienia, obsługa procesowa, zasady politycznego nadzoru nad działalnością Skarbu Państwa, cywilnoprawne działanie Państwa w sferze obrotu międzynarodowego, zasady rozgraniczenia sfery *dominium* i *imperium*), a nawet odnosić się do zagadnień dotyczących finansów publicznych (zagadnienia związane z budżetem państwa, udzielaniem pożyczek i zabezpieczeń, emisji obligacji). Z czasem przewagę zaczęła zdobywać koncepcja mniej ambitna, koncentrująca się jedynie na zasadach zarządzania mieniem i nadzorze nad państwowymi osobami prawnymi. Liczne wątpliwości rodziły kwestie szczegółowe. Chodziło zwłaszcza o rozstrzygnięcie, jaki podmiot powinien sprawować zarząd nad majątkiem państwowym. Rozważano utworzenie specjalistycznego funduszu czy agencji, jak też powołanie specjalnej spółki kapitałowej [śląd tej koncepcji jest widoczny w ustawie z 30.4.1993 r. o narodowych

Art. 1**1. Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym**

funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202 ze zm.)). Ostatecznie zwyciężyła koncepcja przyjmująca, że zarząd nad mieniem państwowym ma być sprawowany przez nowo powołany organ administracji publicznej, a więc Ministra Skarbu Państwa, wspieranego przez Agencję Prywatyzacji [ustawa z 8.8.1996 r. o urzędzie Ministra Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 ze zm.)]. Minister ten przejął kompetencje Ministra Przekształceń Własnościowych [art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 9, 30 pkt 7 ustawy z 8.8.1996 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 497 ze zm.)] działającego na podstawie ustawy z 13.7.1990 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przekształceń Własnościowych (Dz.U. Nr 51, poz. 299). Nie zamknęło to procesu formowania się systemu zarządzania mieniem państwowym. Przepisy SPU ulegały częstym zmianom, z których najbardziej istotne to:

- 1) zmiany wynikające z art. 74 ustawy z 4.9.1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. Nr 141, poz. 943 ze zm.) dotyczące zwłaszcza zmiany tytułu ustawy o urzędzie Ministra Skarbu Państwa na ustawę o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- 2) zmiany wynikające z ustawy z 15.12.2000 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. z 2001 r., Nr 4 poz. 26), przewidujące rozbudowę struktury organizacyjnej podległej Ministrowi Skarbu Państwa przez utworzenie delegatur terenowych;
- 3) zmiany wynikające z art. 38 ustawy z 1.3.2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253 ze zm.) likwidujące Agencję Prywatyzacji;
- 4) zmiany wynikające z ustawy z 5.12.2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055 ze zm.), przewidujące rozbudowę mechanizmu nadzoru nad czynnościami prawnymi dokonywanymi przez państwowe osoby prawne;
- 5) zmiany wynikające z ustawy z 16.3.2012 r. o likwidacji delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa

(Dz.U. z 2012 r. poz. 459) przewidujące likwidację delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa i przejęcie ich obowiązków przez wojewodów.

Równoległe toczyły się prace nad nową ustawą dotyczącą zarządzania mieniem państwowym. Na uwagę zasługuje zwłaszcza projekt ustawy z 2010 r. o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (druk sejmowy Nr 3580, Sejm RP VI kadencji), który przewidywał m.in. powołanie Komitetu Nominacyjnego udzielającego rekomendacji kandydatom do organów spółek i innych podmiotów, jak też uregulowania w zakresie prywatyzacji.

3. Kluczowe zmiany wprowadzone ZasZarzMieniemPU. Przepisy ZasZarzMieniemPU niewątpliwie w dużym stopniu porządkują problematykę działalności Państwa w sferze *dominium*. Istotne znaczenie w tym kontekście mają również uregulowania zawarte w PWZasZarzMieniemPU, obejmujące pokaźną ilość ustaw dotyczących cywilnoprawnej aktywności Państwa. Kluczowe zmiany dotyczą usunięcia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z polskiego porządku prawnego. Jego prawa i obowiązki w sferze nadzoru nad spółkami przejął przede wszystkim Prezes Rady Ministrów, w pozostałym zakresie zwłaszcza minister właściwy do spraw finansów publicznych. Uchylono też przepisy dotyczące prywatyzacji, choć utrzymano możliwość zbywania udziałów albo akcji. Wprowadzono nowe zasady nadzoru właścicielskiego sprawowanego przez Skarb Państwa, opracowano zasady oceniania kandydatów do organów spółek i innych podmiotów, zmieniono regulacje prawne dotyczące nadzoru nad czynnościami prawnymi dokonywanymi przez państwowe osoby prawne inne niż spółki.

4. Nowelizacja ZasZarzMieniemPU z 2019 r. Mimo krótkiego okresu obowiązywania przepisy ZasZarzMieniemPU zostały istotnie zmienione na podstawie ustawy z 21.2.2019 r. o zmianie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 492). Większość z licznych zmian ma charakter jedynie uzupełniający. Na uwagę zasługuje zwłaszcza:

- 1) utworzenie Funduszu Inwestycji Kapitałowych mającego na celu nabywanie lub obejmowanie akcji przez Skarb Państwa oraz związane z tym wprowadzenie regulacji prawnych dotyczących nabywania lub obejmowania akcji przez Skarb Państwa;

Art. 1 1. Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym

- 2) korekta zasad wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach przez wzmocnienie pozycji Prezesa Rady Ministrów;
- 3) zmiany w zakresie zbywania praw z udziałów, akcji i praw z akcji należących do Skarbu Państwa;
- 4) zmiany dotyczące nadzoru nad czynnościami prawnymi i powoływania członków organów spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej.

Kwestie intertemporalne regulują art. 17–25 ZmZasZarzMieniemPU.

5 5. Funkcjonowanie państwa w gospodarce. Przedmiot ZasZarz-MieniemPU łączy się z problematyką funkcjonowania Państwa w gospodarce. Jest to materia będąca obiektem zainteresowań nauk ekonomicznych i zarządzania, a w sumie jedynie w niewielkim stopniu nauk prawnych. Charakterystyczne jest tu szerokie spektrum poglądów, choć część z nich jest determinowana względami ideologicznymi. Ogólnie można stwierdzić, że własność państwowa jest czynnikiem powszechnie występującym w skali ogólnoświatowej, jej akceptacja została wyrażona w Wytycznych OECD z 2015 r. (OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises) dotyczących nadzoru korporacyjnego w przedsiębiorstwach publicznych. Własność państwowa nie będzie kołem zamachowym gospodarki, nie stanowi źródła innowacyjności, ale może pełnić inne funkcje istotne dla interesów Państwa i społeczeństwa. Jej akceptacja nie oznacza akceptacji ustroju opartego na własności państwowej. Chodzi jedynie o podkreślenie, że nawet w realiach gospodarki rynkowej możliwe znalezienie miejsca dla własności państwowej. Wspomniane Wytyczne wskazują trzy czynniki obiektywnie uzasadniające działanie państwa w sferze gospodarczej, a więc:

- 1) dostarczanie dóbr i usług w sferze użyteczności publicznej;
- 2) prowadzenie działalności w sferze monopolii naturalnych;
- 3) podejmowanie działań w celu ochrony interesu publicznego przez ochronę narodowego charakteru niektórych sektorów gospodarki czy wspieranie podmiotów gospodarczych mających znaczenie dla systemu gospodarczego.

Wydaje się jednak, że można wskazać dalsze okoliczności uzasadniające funkcjonowanie własności państwowej w gospodarce, choć niekoniecznie wszystkie z nich mają wydźwięk pozytywny. Istotnym czynnikiem niewątpliwie jest sytuacja międzynarodowa, charakterystyczny jest wzrost znaczenia własności państwowej w okresach

napięć politycznych czy konfliktów zbrojnych. Na atrakcyjność własności państwowej wpływa również historia danego państwa, tworząca trwałe ramy instytucjonalne dla własności państwowej ale też przyzwyczajenia w sposobie myślenia decydentów politycznych i społeczeństwa. Uzasadnienie dla własności państwowej może wynikać również z założeń ideologicznych czy politycznych, gdyż własność państwowa może służyć jako instrument umożliwiający przebudowę stosunków społecznych w państwie w pożądanym kierunku czy „tylko” zapewniający realizację pewnych celów socjalnych w ramach gospodarki rynkowej (zwalczanie bezrobocia, poprawa warunków pracy, wspieranie określonych sektorów gospodarki). Trzeba też podkreślić, że atrakcyjność własności państwowej nie jest usytuowana na jednym poziomie, a raczej faluje, łącząc się z procesami społeczno-gospodarczymi realizującymi się na świecie. W historii XX w. można zaobserwować okres stałego wzrostu znaczenia własności państwowej od I wojny światowej aż do lat 70. ubiegłego wieku. Wybuchu wówczas kryzys gospodarczy, który szczególnie mocno dotyka gospodarki ze znacznym udziałem własności państwowej. Dodatkowo, coraz bardziej widoczny staje się upadek gospodarek socjalistycznych. Te dwa czynniki powodują, że atrakcyjność własności państwowej dramatycznie spada, stwarzając warunki dla powstania koncepcji zmierzających do zapewnienia dominacji własności prywatnej, nazywanych później zbiorczo neoliberalizmem. Warto zauważyć, że w szczytowym punkcie ery neoliberalnej następuje w Polsce transformacja ustrojowa. Polskie doświadczenia łączą się z doświadczeniami światowymi, czego efektem będzie powstanie koncepcji prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, jako jednego z kluczowych czynników dla stworzenia gospodarki rynkowej. Późniejsze obniżenie tempa prywatyzacji i pojawienie się koncepcji dopuszczających funkcjonowanie spółek państwowych w polskich realiach gospodarczych można interpretować jako „polską wersję” zużycia się, a następnie kryzysu myśli neoliberalnej, który osiąga swój szczytowy punkt w 2008 r., jego symbolem jest zaś upadek banku *Lehman Brothers*. Obecny moment można określić jako okres przejściowy, wiążący się z poszukiwaniem nowej koncepcji funkcjonowania własności państwowej w gospodarce rynkowej.

Art. 2. [Objaśnienie pojęć]

Ilekrót w niniejszej ustawie jest mowa o:

- 1) spółce – należy przez to rozumieć spółkę handlową w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398 i 650) oraz spółkę europejską w rozumieniu ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. z 2015 r. poz. 2142 oraz z 2018 r. poz. 398);
- 1)¹ *spółce – należy przez to rozumieć spółkę handlową w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1577, z późn. zm.), spółkę europejską w rozumieniu ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. z 2018 r. poz. 2036) oraz spółkę działającą zgodnie z przepisami prawa obcego;*
- 1a)² *akcjonariuszu – należy przez to rozumieć akcjonariusza w spółce akcyjnej, akcjonariusza w spółce komandytowo-akcyjnej, akcjonariusza w spółce europejskiej, współnika w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością oraz współnika w spółce działającej zgodnie z przepisami prawa obcego, który nie odpowiada za zobowiązania tej spółki;*
- 2) akcjach – należy przez to rozumieć akcje w spółce akcyjnej, akcje w spółce komandytowo-akcyjnej, akcje w spółce europejskiej lub udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) statucie – należy przez to rozumieć statut, umowę spółki lub akt założycielski;
- 4) walnym zgromadzeniu – należy przez to rozumieć walne zgromadzenie lub zgromadzenie współników;
- 4a)³ *podmiocie uprawnionym do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa – należy przez to rozumieć pełnomocnika Rządu, państwową osobę prawną, w tym jednoosobową*

¹ Art. 2 pkt 1 w brzmieniu ustawy z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

² Art. 2 pkt 1a dodany ustawą z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

³ Art. 2 pkt 4a dodany ustawą z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

spółkę Skarbu Państwa, organ administracji rządowej lub inną jednostkę uprawnioną do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa;

- 5) członku organu zarządzającego – należy przez to rozumieć członka zarządu spółki kapitałowej, członka rady administrującej w spółce europejskiej uprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej, a także likwidatora w spółce lub członka organu zarządzającego państwowej osoby prawnej;
- 5)⁴ *członku organu zarządzającego – należy przez to rozumieć członka zarządu spółki kapitałowej, członka rady administrującej w spółce europejskiej uprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej, członka wykonawczego rady dyrektorów lub członka organu zarządzającego spółki działającej zgodnie z przepisami prawa obcego, a także likwidatora w spółce lub członka organu zarządzającego państwowej osoby prawnej;*
- 6) członku organu nadzorczego – należy przez to rozumieć członka rady nadzorczej spółki, członka komisji rewizyjnej spółki, członka rady administrującej nieuprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej lub członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, a także pełnomocnika wspólnika w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz.U. z 2017 r. poz. 1055 oraz z 2018 r. poz. 702);
- 6)⁵ *członku organu nadzorczego – należy przez to rozumieć członka rady nadzorczej spółki, członka komisji rewizyjnej spółki, członka rady administrującej nieuprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej, członka niewykonawczego rady dyrektorów lub członka organu nadzorczego spółki działającej zgodnie z przepisami prawa obcego, a także członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej;*
- 6a)⁶ *pełnomocniku wspólnika – należy przez to rozumieć pełnomocnika wspólnika, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia*

⁴ Art. 2 pkt 5 w brzmieniu ustawy z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

⁵ Art. 2 pkt 6 w brzmieniu ustawy z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

⁶ Art. 2 pkt 6a dodany ustawą z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz.U. z 2018 r. poz. 2170 oraz z 2019 r. poz. 492);

- 7) kierownika jednostki – należy przez to rozumieć dyrektora generalnego urzędu, kierownika urzędu – w urzędach, w których nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu, lub osobę, która na podstawie przepisów odrębnych jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa powierzonym jednostce budżetowej;
- 8) spółce realizującej misję publiczną – należy przez to rozumieć:
 - a) spółkę, której przedmiot działalności albo cel działania został określony ustawą, w szczególności:
 - jednostkę publicznej radiofonii i telewizji,
 - spółkę zarządzającą lotniskiem użytku publicznego w rozumieniu art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz.U. z 2017 r. poz. 959 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 138, 650 i 1089),
 - operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania, operatora systemu skraplania gazu ziemnego, operatora systemu połączonego oraz operatora sieci transportowej dwutlenku węgla w rozumieniu art. 3 pkt 24–28a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685, 771 i 1000),
 - spółkę, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 165, 650 i 723),
 - spółkę będącą zarządzającym specjalną strefą ekonomiczną, o której mowa w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1010 oraz z 2018 r. poz. 650),
 - zarządcę infrastruktury w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361 oraz z 2018 r. poz. 650 i 927),
 - Zarządcę Rozliczeń Spółka Akcyjna, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długotermini-

- nowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz.U. z 2017 r. poz. 569 oraz z 2018 r. poz. 9),
- Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, o której mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 826 oraz z 2018 r. poz. 8),
 - podmiot zarządzający portem morskim w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz.U. z 2017 r. poz. 1933),
 - drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz.U. z 2017 r. poz. 2093 oraz z 2018 r. poz. 12),
- b) Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
- c) Agencję Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
- d) Polską Agencję Inwestycji i Handlu Spółka Akcyjna;
- e)⁷ *PORT Polski Ośrodek Rozwoju Technologii Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu;*
- 9)⁸ pełnomocniku Rządu – należy przez to rozumieć pełnomocnika Rządu ustanowionego na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064), Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Centralnego Portu Komunikacyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz.U. poz. 1089).

⁷ Art. 2 pkt 8 lit. e dodana ustawą z 21.02.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 492), która wchodzi w życie 29.03.2019 r.

⁸ Art. 2 pkt 9 w brzmieniu ustawy z dnia 10.05.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1089), która wchodzi w życie 21.06.2018 r.